

РЕШЕНИЕ

№ 3674

гр. София, 02.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1724** по описа за **2022** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 09.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 5763/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 15-ти състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № СО-33-К-20-13-058/24.02.2021г., с което на основание чл. 209а, ал. 4 от Закона за здравето (ЗЗ) и чл. 53 от ЗАНН на К. П. Ф. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 300 лв., за извършено нарушение на чл. 209а, ал. 1 от с.з.

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е обжалвано от кмета на СО, с искане да бъде отменено и да се потвърди издаденото НП. Наведеното касационно основание е за нарушение на материалния закон - чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирано в жалбата с доводи, че в мотивите към оспореното решение неправилно е прието, че не са спазени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Твърди се, че в АУАН и в НП нарушението е описано правилно, дадена е точната правна квалификация и въпреки че в АУАН не

е посочена заповедта на министъра на здравеопазването, то е описано какво точно не е изпълнила жалбоподателката, с което правото на защита не е накърнено. Оспорва се приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. Претендират се разноски.

Ответникът чрез адв- К. оспорва жалбата, претендира разноски по реда на чл. 38а от ЗА.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, вр.чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 21.12.2020 г., около 10:30 ч. в [населено място], К. Ф. се намирала в магазин за хранителни стоки „Б.“, находящ се на [улица], когато проверяващи служители на Столичен инспекторат към СО установили, че същата е без поставена /неправилно поставена/ защитна маска на лицето или друго средство, покриващо носа и устата. За установеното нарушение е съставен АУАН за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от Закон за здравето, който е връчен на нарушителката, която го е подписала без възражения. Впоследствие е депозирано възражение пред кмета на СО, в което се уточнява, че маска е носена, но поради сериозни дихателни здравословни проблеми моментно е била свалена под носа. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, в което за нарушена била посочена нормата на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗдр.

За да отмени НП, съдът е приел, че нарушението безспорно е извършено, но непосочването на конкретната Заповед на министъра на здравеопазването в съставения АУАН, с която се въвеждат противоепидемичните мерки е нарушение, което засяга правото на защита на санкционираното лице. Сочи се още, че обстоятелството, че тази заповед е посочена в НП не санира допуснатото нарушение и не дава възможност за приложението на чл.53 от ЗАНН. Отделно от изложеното са изтъкнати мотиви за приложението на чл. 28 от ЗАНН, който на самостоятелно основание предполага отмяна на процесното НП.

Решението е правилно.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, който в редакцията му, действала към момента на извършване на нарушението (ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила от 9.04.2020 г.), предвижда административно наказание глоба от 300 до 1000 лв. за нарушаване или

неизпълнение на въведени с акт на министъра на здравеопазването или на директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или, ал. 2, освен ако деянието не съставлява престъпление. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗЗ (прил.ред., ДВ, бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г.) при възникване на извънредна епидемична обстановка министърът на здравеопазването въвежда противоепидемични мерки на територията на страната или на отделен регион. В съставения АУАН не е посочено с коя заповед на МЗ са разпоредени нарушените правила за поведение , а в процесното НП е посочена Заповед № РД-01-675/25.11.2020 г. на министъра на здравеопазването, с които са били въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I,7 от последната заповед, в сила от 27.11.2020г., е въведено задължение за всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, лечебни и здравни заведения, аптеки, оптики, национални центрове по проблемите на общественото здраве, административни учреждения и други места, в които се обслужват или имат достъп гражданите, железопътни гари и автогари, летища, метростанции, търговски обекти, църкви, манастири, храмове, музеи и др., са длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата (в т.ч. кърпа, шал, шлем и др.), които се използват съгласно препоръките в приложение № 3. Ответникът по касация е установен на 21.12.2020 г. на закрито обществено място без поставена маска или защитно средство, покриващо носа и устата /закриваща само устата/, което сочи на неизпълнение на задължението за спазване на противоепидемичните мерки, въведени с акт по чл. 63, ал. 1 от ЗЗ, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му на соченото основание.

Споделя се обаче изводът на СРС, че АУАН не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, което е съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на санкционираното с НП лице. В АУАН следва да се съдържат законовите норми, които са нарушени, а доколкото чл. 209а от ЗЗ препраща към конкретна заповед, в която се съдържат правила за поведение, които именно са нарушени, то посочването ѝ е задължително.

Отделно от това, предвид заявените още на място пред проверяващите органи здравословни проблеми на жалбоподателя, впоследствие установени с медицински документ в административнонаказателното производство, дължима е била преценка за спазване на принципа на пропорционалност спрямо конкретиката на случая, при съобразяване вкл. с механизма на осъществяване на деянието. Мотиви за това не са изложени нито в АУАН, нито в НП, тъй като констатацията , че няма основание за прилагане на чл. 28 от ЗАНН поради риск за здравето на околните и самия нарушител не следва да се счита за изложени мотиви, предвид факта, че възражения с конкретни обстоятелства и документация са приложени по преписката, но не са обсъдени. Така допуснатите нарушения са достатъчни да обуславят отмяната на НП. Като е отменил незаконосъобразното НП, СРС е постановил правилно решение, което се оставя в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на осн. чл. 18 ал.4 от

Наредба №1/2004г. в размер на 300 /триста/ лв.

Мотивиран така и на основание чл. 221., ал. 2 АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро ЗАНН,
Административен съд-София-град, 18 касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.12.2021 г., постановено по н.а.х. дело № 5763/2021
г. по описа на Софийския районен съд.

Осъжда СО да заплати на адвокат К. разноски по делото в размер на 300/триста/ лв.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.